

Sygn. akt I ACz 279/15

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny w następującym składzie

Przewodniczący – Sędzia SA Roman Sugier

Sędziowie SA Joanna Kurpierz

SA Joanna Naczyńska (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 31 marca 2015r.

sprawy z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...) w T.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

z udziałem interwenienta ubocznego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 24 czerwca 2013 r., sygn. akt II C 402/09

postanawia :

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I ACz 279/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 24 czerwca 2013r. Sąd Okręgowy w Katowicach odrzucił apelację pozwanego od wyroku tegoż Sądu z 15 lutego 2013r., a to w oparciu o art. 370 k.p.c., stwierdzając, iż pozwany pomimo wezwania nie usunął braków formalnych apelacji (nie przedłożył odpisu apelacji), a nadto apelacji tej nie opłacił.

Zażalenie na to postanowienie wniósł pozwany, domagając się jego uchylecia. Wywodził, iż nie otrzymał wezwania do usunięcia braków formalnych i fiskalnych apelacji, podkreślił, iż przesyłkę zawierającą to wezwanie w dniu 9. kwietnia 2013r. odebrała B. S., która nigdy nie była pracownikiem pozwanego, ani też nie posiadała pełnomocnictwa, bądź upoważnienia do odbioru korespondencji kierowanej do pozwanego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Poddając zaskarżone orzeczenie kontroli instancyjnej, w pierwszej kolejności stwierdzić należy, iż wezwanie pozwanego do przedłożenia odpisu apelacji było zbędne, na co wskazywał już Sąd Apelacyjny w Katowicach w uzasadnieniu postanowienia z 31 października 2014r., jako że w istocie z treści prezentaty umieszczonej na apelacji pozwanego wynika, iż składając apelację pozwany dołączył doń dwa jej odpisy (k.1206). Tym samym apelacja pozwanego spełniała wymogi formalne.

Niemniej trafnie Sąd Okręgowy stwierdził, iż apelacji pozwanego podlegała odrzuceniu, jako nieopłacona. Wbrew wywiadowi zażalenia przesyłka zawierająca wezwanie do opłacenia apelacji została pozwanemu prawidłowo doręczona. Mianowicie nadana została na wskazany w apelacji przez Prezesa Zarządu pozwanej i wynikający z Krajowego Rejestru Sądowego adres siedziby spółki: K., ul. (...). Przesyłka ta była dwukrotnie awizowana, po raz pierwszy 26 marca 2013r. i została odebrana dopiero po powtórnym jej awizowaniu, w dniu 9 kwietnia 2013r. przez B. S., z adnotacją poczty, iż doręczenie dokonane jest do rąk upoważnionego do odbioru korespondencji pracownika. Twierdzenia Prezesa Zarządu pozwanego, jak i zeznania świadka B. S. nie dają podstaw do wzruszenia prawidłowości doręczenia tej przesyłki. Poza sporem pozostaje, iż w K. pod adresem (...) miały siedziby co najmniej trzy spółki o zbliżonych nazwach. Prezes pozwanej spółki – J. W. jest synem Prezesa Zarządu dwóch pozostałych spółek. Spółki te posiadały wspólny sekretariat, w którym pracowały osoby zatrudnione przez interwenienta. Do października 2013r. Prezes pozwanej akceptował fakt odbierania korespondencji przez pracownice tego sekretariatu, tak w siedzibie firmy, jak i na poczcie, sam osobiście nie odbierał korespondencji. Zaczął to czynić dopiero po zakwestionowaniu doręczenia wezwania do usunięcia braków formalnych i fiskalnych apelacji wniesionej w rozpatrywanej sprawie. B. S. zeznała, iż przesyłkę zawierającą wezwanie do opłacenia apelacji wręczyła w siedzibie pozwanej spółki ojcu Prezesa pozwanego, choć twierdzenie to nie wydaje się wiarygodne w świetle wcześniejszych jej zeznań, iż nie pamięta szczegółów doręczenia spornej w sprawie przesyłki, jak i tego, że wszelką korespondencję kierowaną do pozwanego odkładała do przeznaczonego na ten cel w sekretariacie „korytka”. Niezależnie od tego, czy korespondencję tę odłożyła w ustalone miejsce, czy przekazała ją ojcu Prezesa pozwanego, przesyłka zawierająca wezwanie do opłacenia apelacji, trafiła pod właściwy adres, znalazła się w siedzibie pozwanego, do jego dyspozycji. Kwestia wewnętrznego obiegu korespondencji, tego kto i w jaki sposób ma ją przedłożyć Prezesowi pozwanej jest wyłączną sprawą każdego podmiotu gospodarczego, a jego zarząd odpowiada za to, by był to obieg prawidłowy. O nieprawidłowości doręczenia nie może zatem świadczyć to, że Prezes nie zapoznał się z korespondencją, która zaginęła w siedzibie spółki.

Podsumowując, skoro pozwany - mimo wezwania - nie wniósł opłaty od apelacji, ani też w terminie do jej wniesienia nie złożył wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych - Sąd Okręgowy trafnie, w oparciu o art. 370 k.p.c. w zw. z art. 368 § 1 k.p.c., apelację tę odrzucił. Z tego też względu, Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie pozwanego, jako bezzasadne, a to na podstawie art. 385 k.p.c. stosowanego poprzez art. 397 § 2 k.p.c.